

Сластяникова А.І.

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПІДґРУНТЯ ЩОДО РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Інвестиційна сфера повністю відображає загальну економічну ситуацію в країні, що характеризується тривалою кризою, порушенням репродуктивних пропорцій та суперечливою економічною політикою у сфері активізації інвестиційного процесу.

Досвід економічних реформ у більшості країн з перехідною економікою підтверджує, що відновлення відбувається з початком ефективного зростання в реальних секторах економіки. У цьому випадку необхідна макроекономічна та політична стабільність, але вони не є достатніми умовами для пожвавлення інвестиційного процесу. Беручи до уваги, фактичну відсутність вітчизняних джерел фінансування для реалізації великих інвестиційних проектів, з одного боку, та значне «недоінвестування» більшості галузей, що генерують бюджет, з іншого, в даний час, на етапі розвитку економіки дуже ймовірно, що прямі іноземні інвестиції можуть суттєво сприяти відновленню економіки. Більше того, враховуючи географічні масштаби та різноманітність регіонів країни, розробка та реалізація індивідуальних стратегій успішного залучення прямих іноземних інвестицій повинна відбуватися в самих регіонах.

Особливий інтерес викликає те, як і в яких секторах слід залучати прямі іноземні інвестиції, щоб максимізувати соціально-економічний ефект як для інвестора, так і для регіону-отримувача. Аналіз цього питання видається особливо важливим і цінним практично щодо умов конкретного регіону, який може поєднувати значний інвестиційний потенціал з найбільш вигідним географічним розташуванням.

Науковцями підтверджено, що науково-технічний прогрес, як важливий фактор економічного розвитку підприємства, регіонів та суспільства в цілому, призводить до створення «інноваційної економіки», в якій активні інновації стають вирішальною умовою успішного соціально-економічного розвитку суспільства за рахунок їх активного інвестування.

Формування інноваційних центрів, які направлені на підвищення ефективності використання інноваційного потенціалу, повинно базуватися на таких вимогах: необхідність формування довгострокової стратегічної мети з професійної перепідготовки та підготовки кадрів; наявності логіки в послідовності, тривалості, змісті, інформаційній насиченості запропонованих етапів навчання з метою збільшення інновацій; врахування зарубіжного досвіду у підготовці управлінських кадрів; виявлення та закріплення у відповідних нормативних документах пріоритетних сфер у галузі інновацій; врахування фактора індивідуалізації процесу підвищення кваліфікації працівників на основі використання сучасних методів навчання та підвищення кваліфікації тощо.

Література:

1. Прохорова В. В., Чобіток В. І. Інтелектуалізація управлінських процесів як детермінантно-мотиваційна основа бізнес-моделі підприємств. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія «Економічні науки»*. 2020. № 2 (144). С. 65-75.